

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/228/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118331627
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118331627.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobkyne A. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX P., P. č. XXX, štátnej občianky SR, zastúpenej v konaní JUDr. Petrom Križanom, advokátom, Advokátska kancelária Nitra, Kocel'ova 2, proti žalovaným 1/ S. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R., Q. XX, štátnemu občanovi SR, 2/ J. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. R., štátnej občianke SR, v konaní zastúpených D.. Kornéliou Múkerovou, advokátkou, Advokátska kancelária Banská Bystrica, ČSA 25, o vypratanie bytu, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/72/2018-81 zo dňa 04. 06. 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Návrh na prerušenie konania zamieta.
- III. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/, 2/ v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť vypratať byt č. 4, nachádzajúci sa na 8. poschodí obytného domu na Q. ulici vo R., súp. č. XXX, orientačného č. XX, postaveného na pozemku registra CKN č. XXX/X, zastavené plochy a nádvoria o výmere XXX m², kat. územie R., obec R., okres T. T., ktorý je zapísaný Okresným úradom T. T., katastrálny odbor, na LV č. XXX a uložil im povinnosť odovzdať ho žalobkyni v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Okresný súd tiež rozhodol, že žalovaní 1/, 2/ nemajú právo na bytovú náhradu a tiež, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči nim v rozsahu 100%, ktoré sú žalovaní povinní zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne v lehote 3 dní odo dňa doručenia uznesenia, ktorým súd rozhodne o ich výške s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že žalobkyňa je vlastníčkou bytu č. X na 8. poschodí vchodu č. XX, stavby súp. č. XXX vo R. tak, ako je identifikovaný vo výroku rozsudku okresného súdu s tým, že žalobkyňa predmetný byt nadobudla kúpnu zmluvou zo dňa 12. 04. 2018 a rozhodnutím o vklade V 1134/2018. Súd z písomnosti označenej ako „Výzva na zaplatenie dlhu“ zo dňa 14. 08. 2017 zistil, že spoločnosť M. V. K. S., s. r. o. (predošlý vlastníak predmetného bytu) vyzývala žalovaných 1/, 2/ na zaplatenie sumy 5.434,- €, pričom táto suma vznikla ich platobnou nedisciplinovanosťou za obdobie od júla 2014 po júl 2017. Z tejto písomnosti zároveň vyplýva, že platobnou nedisciplinovanosťou žalovaní 1/, 2/ hrubo porušujú súdom stanovené povinnosti súvisiace s užívaním bytu a pre prípad, že uvedená suma spolu s príslušenstvom nebude uhradená v lehote 3 dní od doručenia výzvy, spoločnosť M. V. K. S. uviedla, že túto výzvu je potrebné považovať zároveň aj za výpoveď z nájmu bytu s poukazom na §

711 ods. 1 písm. d/, ale aj § 711 ods. 1 písm. c/ OZ z toho dôvodu, že žalovaní 1/, 2/ hrubo poškodzujú nielen predmetný byt a jeho príslušenstvo, ale najmä spoločné priestory a spoločné zariadenia v dome, sústavne narušujú pokojné bývanie ostatných nájomcov a vlastníkov bytov, ohrozujú bezpečnosť a porušujú dobré mravy v dome, súd poukázal na to, že žalovaný 1/ mal cez víkend 4 - 6/8 2017 nielen slovný, ale aj fyzický incident s iným nájomníkom bytového domu, v ktorom sa nachádza predmetný byt a ktorý musel byť ukončený až privolanými štyrmi policajnými hliadkami PMJ a zásahovými hliadkami. Výzva na zaplatenie dlhu zo dňa 14. 08. 2017 bola žalovanej 2/ doručená 24. 08. 2017, žalovanému výzva doručená nebola, lebo si ju neprevzal, ale bola mu uložená na pošte dňa 24. 08. 2017 a poštový úrad zásielku vrátil 12. 09. 2017 s oznamom „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Písomnosť súd považoval v zmysle § 112 CSP za doručenú dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu. Podľa názoru okresného súdu výpoveď začala plynúť žalovaným 1/, 2/ v zmysle § 710 ods. 1 OZ, a to žalovanej 01. 09. 2017 a žalovanému 01. 10. 2017 a uplynula dňa 31. 12. 2017. Týmto dňom došlo k skončeniu nájomného vzťahu a od 01. 01. 2018 sa žalovaní 1/, 2/ zdržujú v predmetnom byte a byt užívajú bez právneho dôvodu. Súd mal za to, že v danom prípade boli splnené podmienky výpovede nájmu v zmysle § 711 ods. 1 písm. c/ a d/ OZ, nakoľko žalovaní 1/, 2/ nepreukázali v konaní, že tvrdenie žalobkyne o neplatení nájmného a úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu za čas dlhší ako 3 mesiace je nepravdivé, dlžnú sumu 5.434,- € plus príslušenstvo žalovaní neuhradili ani v lehote 3 dní od doručenia výzvy. Súd má preukázané, že žalovaní 1/, 2/ ako nájomcovia a ich deti, ktoré sú členmi ich domácnosti, hrubo poškodzujú prenajatý byt, jeho príslušenstvo, spoločné priestory, spoločné zariadenia v dome, sústavne narušujú pokojné bývanie ostatných nájomcov alebo vlastníkov bytu, ohrozujú bezpečnosť a porušujú dobré mravy v dome. Súd mal tiež za preukázané, že žalovaní 1/, 2/ sa nedomáhali na súde v lehote 3 mesiacov neplatnosti danej výpovede odo dňa jej doručenia (§ 711 ods. 6 OZ) a výpoveď obsiahnutú v listine „Výzva na zaplatenie dlhu“ začali spochybňovať až v tomto konaní. Žalovaným 1/, 2/ uplynula lehota 3 mesiacov na podanie žaloby o určenie neplatnosti výpovede dňom 31. 03. 2018. Súd preto žalobu považoval za dôvodnú, výpoveď za platne danú a žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť byť vypratať v súdom určenej lehote. Keďže nájomný pomer skončil z dôvodu § 711 ods. 1 písm. c/ a d/ OZ, súd rozhodol, že žalovaní 1/, 2/ nemajú právo na bytovú náhradu, keď žalovaní 1/, 2/ nepreukázali dôvod hodný osobitného zreteľa odôvodňujúci im priznanie bytovej náhrady. Žalovaní 1/, 2/ nepreukázali, že sa nachádzajú v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov. Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica vyplýva, že len žalovaná 2/, a nie aj žalovaný 1/, bola poberateľkou dávky v hmotnej núdzi od 01. 01. 2007 do 30. 06. 2008, od 01. 10. 2009 a v roku 2019 bola poberateľkou dávky len v mesiacoch január až apríl 2019.

3. Okresný súd o žalobe rozhodol podľa ust. § 685 ods. 1, § 689, § 690, § 706 ods. 1, § 710 ods. 1, 3, 4, § 711 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 6, § 712 ods. 2, § 712 písm. d/, OZ, o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu vo veci.

4. Proti rozsudku okresného súdu podali v zákonnej 15- dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie žalovaní 1/, 2/ z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP). Uvedli, že už v písomnom vyjadrení zo dňa 04. 12. 2018 poukázali na absolútnu neplatnosť písomnosti označenej ako Výzva na zaplatenie dlhu zo dňa 14. 08. 2017, ktorú žalovaní považovali len za výzvu k zaplateniu dlhu, a nie aj za výpoveď z nájmu. Predchádzajúci vlastník bytu spoločnosť M. V. K. S. úmyselne túto písomnosť neoznačil ako výpoveď z nájmu a takéto konanie konateľa spoločnosti vlastníka považujú za konanie, ktoré sa prieči dobrým mravom. Z uvedeného dôvodu žalovaní 1/, 2/ nepodali v zákonnej lehote žalobu o neplatnosť výpovede. Poukázali taktiež na podanie Krajského súdu v Prešove na Ústavný súd SR na vyslovenie nesúladu ust. § 711 ods. 6 OZ s Ústavou SR. V odvolaní žalovaní 1/, 2/ ďalej tvrdili, že sa nestotožňujú s rozhodnutím súdu o nepriznaní bytovej náhrady, súd sa dostatočne nezaoberal dôvodmi hodného osobitného zreteľa, ktoré žalovaní na pojednávaní tvrdili, sú osobami v hmotnej núdzi, čo je preukázané potvrdeniami z Úradu práce a zároveň sa starajú o maloleté dieťa - syna S. U., nar. XX. XX. XXXX. Rozsudok okresného súdu žiadali zrušiť, konanie prerušiť alebo vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu poukázala na to, že žalovaní 1/, 2/ v odvolaní tvrdia, že už vo svojom vyjadrení zo dňa 04. 12. 2018 poukázali na absolútnu neplatnosť písomností označených ako Výzva na zaplatenie dlhu zo dňa 14. 08. 2017, ktorú považovali len za výzvu k zaplateniu dlhu, a nie

za výpoveď z nájmu. Vo svojom vyjadrení zo dňa 04. 12. 2018 však žalovaní 1/, 2/ uviedli, že výpovede zo dňa 14. 08. 2017 považujú za neúčinné, neplatné a neurčité, nakoľko sú podľa nich v rozpore s kogentnými ustanoveniami. Vzhľadom k tomu majú za to, že ich odvodený nájomný vzťah nezanikol a tento trvá. Žalobkyňa už vo svojom vyjadrení zo dňa 06. 02. 2019 uviedla, že toto tvrdenie žalovaných považuje za absolútne bezpredmetné a nedôvodné. Žalovaní 1/, 2/ vo svojom vyjadrení zo dňa 04. 12. 2018 neoznačili jediný dôkaz, ani skutočnosť, na základe ktorých by bolo možné dospieť k nim tvrdeným záverom, a to, že výpovede zo dňa 14. 08. 2017 sú neúčinné, neplatné a neurčité. Žalobkyňa tiež tvrdila, že žalovaní 1/, 2/ ani vo svojom odvolaní nerozporovali naplnenie aj ďalšieho výpovedného dôvodu podľa § 711 písm. c/ OZ, rozsudok okresného súdu ako vecne správny žiadala potvrdiť.

6. Krajský súd ako súd odvolací odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 ods. 1, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z nasledovných dôvodov:

7. Pokiaľ ide o odvolanie žalovaných 1/, 2/ v časti, v ktorej žiadali konanie prerušiť do rozhodnutia Ústavného súdu SR po podaní Krajského súdu v Prešove na vyslovenie nesúladu ust. § 711 ods. 6 OZ s Ústavou SR, odvolací súd uvádza, že prerušenie konania pripúšťa Civilný sporový poriadok v ust. § 162 ods. 1 písm. a/ až c/. Podľa týchto ustanovení súd konanie preruší, ak a/ rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, b/ pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu SR (ďalej len „Ústavný súd“) návrh na začatie konania, c/ podá návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí Ministerstvu spravodlivosti. Podľa ust. § 162 ods. 3 CSP o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci.

8. Odvolací súd sa stotožňuje so stanoviskom žalobkyne v súdnej veci, že o podaní Krajského súdu v Prešove na Ústavný súd SR na vyslovenie nesúladu ust. § 711 ods. 6 OZ s Ústavou SR (vec Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/188/2013) už bolo rozhodnuté Ústavným súdom tak, že návrh Krajského súdu v Prešove ústavný súd odmietol ako podaný zjavne neoprávnenou osobou (uznesenie PL ÚS 1/2018-13 zo dňa 24. 01. 2018). Okrem toho však odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. III ÚS 508/2015-30 zo dňa 20. 10. 2015, v ktorom sa Ústavný súd stotožnil s názorom Najvyššieho súdu SR vysloveným v rozsudku sp. zn. 2Cdo/17/2005, podľa ktorého trojmesačná lehota zakotvená v § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka je lehotou prekluzívnou. Sťažnosť v uvedenej veci Ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú, pričom uviedol, že k obdobnému názoru dospel aj vo svojej predchádzajúcej judikatúre, konkrétne v uznesení sp. zn. IV ÚS 326/09 z 25. 09. 2009. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že v súdnej veci nie sú dané dôvody na prerušenie konania a návrh na prerušenie konania preto ako nedôvodný zamietol.

9. Pokiaľ ide o odvolanie vo veci samej, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, aj podľa názoru odvolacieho súdu sú splnené podmienky na potvrdenie rozsudku okresného súdu v celom rozsahu. Predmetný byt žalovaní 1/, 2/ užívajú bez právneho dôvodu a žalovaní 1/, 2/ nemajú ani právo na bytovú náhradu. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil aj správne právne závery a na dôvody v rozsudku okresného súdu odvolací súd v ďalšom len poukazuje. Tá skutočnosť, že Výzva na zaplatenie dlhu zo dňa 14. 08. 2017 v sebe subsumuje aj výpoveď z nájmu bytu pre prípad, že žalovaní 1/, 2/ neuhradia svoj dlh v určenej lehote, nemá za následok neplatnosť tejto výzvy.

10. Odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu aj vo výroku o náhrade trov konania ako výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej.

11. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná, preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP) s poukazom aj na ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).